
Metode utilizate în contabilitatea analitică a mărfurilor

Drd. Maria MIREA (mirea_maria@yahoo.com)

Academia de Studii Economice din București

Drd. Doina AVRAM (doina.avram@gmail.com)

Academia de Studii Economice din București

Drd. Doina BUREA (doina.burea@yahoo.com)

Academia de Studii Economice din București

Abstract

O problemă esențială în aplicarea sistemului ERP (Enterprise Resorts Planning) o constituie selectarea și utilizarea metodelor statistice utilizate. În mod normal aceste metode pot fi: metoda operativ-contabilă care contribuie la reducerea lucrărilor de evidență analitică a stocurilor asigurând astfel o interpretare mai rapidă. De asemenea, metoda cantitativ valorică este cea care utilizează cantitățile asociate cu prețurile care dau valoarea acestora. O altă metodă utilizată în contabilitatea analitică în vederea introducerii sistemului ERP este metoda global-valorică. În acest context, apare nevoia uneori a utilizării costului mediu ponderat (CMP) care arată un cost mediu ponderat trebuie să stea la baza aprecierii valorilor pentru mărfurile care intră în gestiune, metoda prima intrare-prima ieșire (FIFO) este adesea utilizată dar la concurență cu metoda ultima intrare-prima ieșire (LIFO), ambele pornind și de la nevoia de utilizare a mărfurilor care intră în stoc. De asemenea metoda costului standard este una care se utilizează pe larg și ea ține de situația întâlnită în cadrul societății despre care este vorba.

Cuvinte cheie: *metodă cantitativ-valorică, costul mediu ponderat, înregistrare contabilă, costul standard*

Clasificarea JEL: D24, D61, M41

Introducere

În cadrul acestui articol, accentul a fost pus pe stabilirea și analiza metodelor care pot fi utilizate în contabilitatea analitică în vederea introducerii sistemului ERP adică Enterprise Resorts Planning. Este important ca o societate comercială să facă aprovizionarea în funcție de nevoile procesului tehnologic, în funcție de costul resurselor, de posibilitatea de a nu bloca aceste resurse, astfel încât să se obțină rezultatele maxime. Sunt analizate rând pe rând metodele utilizabile, prezentându-se avantajele și dezavantajele fiecăreia dintre acestea. Desigur, sunt exemplificate cu date certe modalitățile

presupuse de utilizare a uneia sau alteia dintre metode, așa încât să existe doar că fiscalitatea și rentabilitatea să fie respectate, dar, deasupra tuturor trebuie să se vadă efectul fiecărei metode utilizate în ceea ce privește asigurarea unei rentabilități superioare.

Literature review

Ambos, Andersson și Birkinshaw (2010), Manolopoulos (2018) au tratat aspecte privind activitatea multinaționalelor. Anghel (2016), Spătaru (2011) au prezentat noțiuni fundamentale ale analizei economico-financiare. Anghel (2015) a evidențiat aspecte ale contabilității activelor curente în cadrul instituțiilor publice. Anghelache și Anghel (2019) au analizat principalii indicatori statistici utilizați în analizele economice. Anghelache, Anghelache, Gheorghe, Marinescu și Bichir (2011) au studiat conturile unităților instituționale. Calota (2015), Coman (2009) au studiat metodele de evaluare a stocurilor. Conforto și Amaral (2010) au cercetat elemente privind planificarea și controlul proiectelor inovatoare. Feleagă și Feleagă (2012) au examinat o abordare europeană și internațională a contabilității financiare. Turner, Ledwith și Kelly (2010) au analizat managementul proiectelor în IMM-uri.

Metodologie, date, rezultate și discuții

În conformitate cu regulamentul de aplicare a legii contabilității, contabilitatea valorilor materiale se poate organiza după două metode: inventarul permanent; inventarul intermitent.

În condițiile folosirii inventarului permanent, în contabilitate se înregistrează toate operațiunile de intrare și ieșire, ceea ce permite stabilirea și cunoașterea în orice moment a stocurilor, atât cantitativ cât și valoric.

Inventarul intermitent, care poate fi aplicat în unitățile patrimoniale din categoria celor mici și mijlocii, constă în stabilirea ieșirilor și înregistrarea lor în contabilitate pe baza inventarierii stocurilor la sfârșitul perioadei. În acest caz ieșirile se determină ca diferență între valoarea stocurilor inițiale plus valoarea intrărilor și valoarea stocurilor finale, determinate pe baza inventarierii.

În cazul folosirii inventarului permanent, contabilitatea analitică a stocurilor se organizează după următoarele metode în funcție de specificul activității: metoda operativ-contabilă (pe solduri); metoda cantitativ-valorică (pe fișe de cont analitic); metoda global-valorică.

Metoda operativ-contabilă

Această metodă contribuie la reducerea lucrărilor de evidență analitică a stocurilor, deoarece nu se mai folosesc fișele contabile analitice pe feluri de materiale și se întărește controlul exercitat de către serviciul contabilității

asupra gestionărilor prin punctajul cu fișele de magazie a tuturor documentelor înregistrate.

În cadrul acestei metode, la locul de depozitare se ține evidența cantitativă a bunurilor materiale pe categorii, în contabilitatea generală se ține evidența valorică pe gestiuni, iar în cadrul gestiunilor, pe grupe și subgrupe de bunuri.

Verificarea exactității și concordanței înregistrărilor din evidența depozitelor cu cele din contabilitatea generală se face lunar prin evaluarea stocurilor cantitative transcrise din fișele de magazie în registrul stocurilor.

Tehnica de lucru este următoarea: documentele justificative sunt înregistrate de gestionar în fișele de magazie, stabilind stocul după fiecare operație.

Periodic, serviciul de contabilitate verifică înregistrările făcute în fișele de magazie și preia documentele respective, împreună cu borderourile întocmite de către gestionar, separat pentru materialele intrate și respectiv cele ieșite, înscriind prețul și calculând valoarea aferentă documentului. În continuare, serviciul contabilitate centralizează documentele preluate de la magazie și le însumează în cadrul fiecărui borderou pe grupe de materiale și pe conturi corespondente (debitoare sau creditoare).

Totalurile stabilite sunt înscrise în „Situația de mișcări lunare“, întocmită separat pentru intrări și ieșiri. În cadrul ei sunt stabilite coloane pentru fiecare gestionar și rânduri pentru grupe de materiale, valoric.

La sfârșitul fiecărei luni se totalizează situațiile și se stabilesc două categorii de totaluri care servesc pentru determinarea valorii stocurilor existente la sfârșit de lună pe grupe de materiale și gestionari.

În acest scop, la soldurile inițiale de la începutul lunii se scad ieșirile din depozit, iar la sfârșit de lună stocurile din fișele de magazie se înscriu în registrul stocurilor și se înmulțesc cu prețul lor.

Existențele fizice înscrise în acest registru trebuie să corespundă cu stocul stabilit prin fișele de magazie.

Metoda cantitativ-valorică

În cazul utilizării acestei metode la locul de depozitare se ține evidența cantitativă pe categorii de bunuri, iar în contabilitatea generală evidența cantitativ-valorică.

Această metodă prezintă următoarele caracteristici:

- documentele de intrare și ieșire se înregistrează mai întâi cantitativ în fișele de magazie, care se țin la locurile de depozitare;
- aceleași documente, grupate pe operații de intrare și ieșire se înregistrează separat în borderouri și se predau la biroul contabilității;

-
- la biroul contabilității se înregistrează pe grupe sau subgrupe de materiale și pe locuri de consum fiind evaluate cantitățile la prețul de înregistrare și stabilirea conturilor în care urmează a fi înscrise operațiile respective;
 - după prelucrarea datelor din documente se înregistrează cantitativ și valoric materialele în fișele de conturi analitice deschise pe feluri de materiale și locuri de depozitare;
 - se completează centralizatorul de materiale în baza înregistrărilor din fișele contabile a intrărilor (zilnic) și ieșirilor (lunar).

Verificarea concordanței între datele înregistrate în conturile sintetice și analitice de materii și materiale se efectuează la sfârșitul lunii prin punctajul dintre cantitățile înregistrate în fișele de magazie cu cele din fișele de cont analitic din contabilitate, întocmindu-se balanțe de verificare ale conturilor analitice.

Metoda global–valorică

Această metodă constă în ținerea evidenței numai valoric, atât la nivelul gestiunii, cât și în contabilitate. Și în acest caz, periodic, se face controlul concordanței înregistrărilor din evidența gestiunii cu cele din contabilitate.

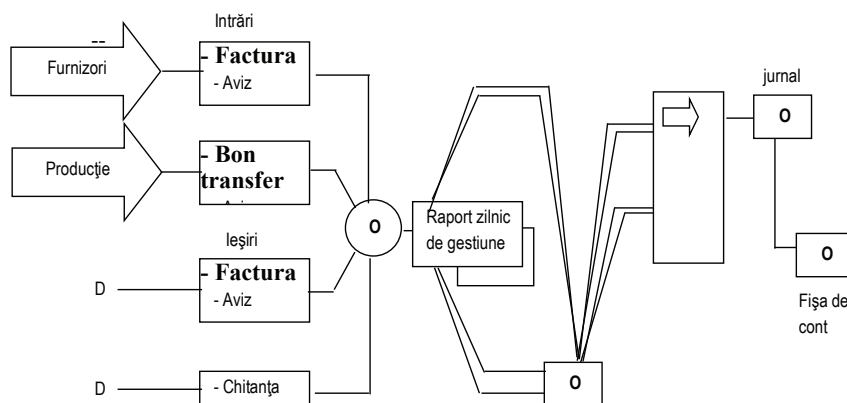
Fișele de magazie sunt înlocuite cu Registrul de gestiune în care zilnic sunt înregistrate valoric intrările și ieșirile, pe baza documentelor justificative și se stabilește soldul la sfârșitul zilei.

Raportul de gestiune zilnic se întocmește în două exemplare: unul dintre ele împreună cu documentele justificative se transmit la compartimentul de contabilitate unde se verifică legalitatea și corectitudinea documentelor înregistrate în raport cu registrul, prețurile precum și evaluarea calculelor, iar după constatarea corectitudinii se vizează și se înregistrează în Fișa contabilă analitică a fiecărui gestionar.

Controlul înregistrărilor din evidența gestionarilor și contabilitate se face periodic prin confruntarea soldurilor din raportul de gestiune și fișa contabilă.

Această metodă se aplică cu precădere pentru evidența mărfurilor aflate în societăți comerciale cu amănuntul.

CONTABILITATEA STOCURILOR

Ieșirile mărfurilor din unitatea patrimonială pot avea următoarele destinații:

- vânzarea cu plată integrală în numerar care se realizează prin diferite forme;
- vânzarea pe bază de bonuri emise de vânzător, bazată pe documentele: Bon de vânzare, Borderoul bunurilor de vânzare (pe gestiuni), Monitorul și Raportul de gestiune;
- vânzarea mărfurilor cu eliberarea de bon și înregistrarea în aparate de casă, bazată pe Bonul de vânzare, Banda de control a casei de marcat, Monitorul și Raportul de gestiune;
- vânzarea cu plata direct de la vânzător bazată pe documentele: Monetar, Raport de gestiune;
- vânzarea prin autoservire bazată pe documentele: Tichet de masă, Monetar, Raport de gestiune;
- vânzarea cu livrare la domiciliu prin casa de comenzi, bazată pe documentul: Dispoziție de livrare-comandă.

Încasările cu numerar fac obiectul consemnărilor zilnice în Registrul de casă, la coloana încasări.

- restituirile către furnizori au la bază documentul Notă de predare restituire;
- reducerile de prețuri sunt consemnate de comisia specială constituită în documentul inventar pentru schimbarea de preț;
- minusurile la inventar (în gestiune) din cauza forței majore sunt consemnate de o comisie alcătuită în special prin Procesul verbal de scădere;
- minusurile la inventar (în gestiune) cauzate de persoane răspunzătoare sunt imputate cu Decizia de imputare, Angajamentul de plată având în vedere

mărimea pagubei, numărul vinovaților, câștigul mediu al fiecărui vinovat pe ultimele șase luni, numărul zilelor lucrate de fiecare vinovat în perioada controlată, profesia, funcția, meseria.

Documentele folosite pentru eliberarea stocurilor de active circulante cu privire la materialele pentru consum sunt: Bonul de consum și Fișa limită de consum.

Valorile materiale trimise spre prelucrare la terți se eliberează pe baza Dispoziției de livrare, Avizului de însoțire a mărfurilor pe care se face mențiunea „pentru prelucrare la terți“.

În ceea ce privește materialele prelucrate, la înapoiere se controlează dacă s-a primit cantitatea prelucrată corespunzător în raport cu normele de consum, iar pe documentele de recepție, pentru evidența corectă, se face mențiunea „prelucrare“. Livrarea mărfurilor și produselor finite către terți se face pe baza facturii fiscale. Fișa de magazie este un document de evidență operativă a magaziei (depozitului) și se întocmește separat pentru fiecare sortiment de stocuri.

Documentele referitoare la valorile materiale intrate în unitatea patrimonială (facturi, avize de însoțire, nota de intrare-recepție etc.) după înregistrarea în fișele de magazie, se predau serviciului de aprovizionare.

După verificare, avizare și înregistrare în evidența tehnico-operativă a aprovizionării aceste documente se transmit la compartimentul de contabilitate în termenele stabilite de conducătorul compartimentului contabil-financiar.

Documentele primare de ieșire a stocurilor din depozite se predau direct la compartimentul contabilitate. În legătură cu operațiile de intrare și ieșire a bunurilor în și din unitatea patrimonială se rețin obligațiile prevăzute de lege:

- bunurile materiale intrate în patrimoniu se consemnează în documente adecvate și se operează în evidența locurilor de depozitare;
- bunurile primite pentru prelucrare în custodie sau în consignatie se recepționează și se înregistrează distinct ca intrări în gestiune;
- bunurile materiale în curs de aprovizionare sau sosite dar nerecepționate se înregistrează distinct în contabilitate ca intrare în patrimoniu;
- bunurile sosite fără facturi se înregistrează ca intrări în gestiune, pe baza recepției și a documentelor de însoțire;
- bunurile livrate, dar nefacturate, se înregistrează ca ieșiri de gestiune, pe baza documentelor care confirmă ieșirea din gestiune.

La ieșirea din patrimoniu sau scoaterea pentru consum, stocurile sunt evaluate și se înregistrează scăderea acestora din gestiune la valoarea lor de intrare.

Problema fundamentală a înregistrărilor la ieșirea stocurilor cumpărate sau fabricate este cea a prețului utilizat pentru evaluarea loturilor ieșite.

În condițiile în care, pe parcursul desfășurării activității, aceleași feluri de bunuri materiale, mărfuri, ambalaje se procură la prețuri diferite, pentru evaluarea contabilității de stocuri ieșite sau consumate, având la bază valoarea de intrare, reglementările și standardele internaționale recomandă următoarele metode de evaluare: metoda costului mediu ponderat (CMP); metoda prima intrare – prima ieșire (FIFO); metoda ultima intrare – prima ieșire (LIFO); metoda identificării specifice.

Metoda costului mediu ponderat (CMP)

Costul unitar mediu ponderat se calculează ca raport între valoarea totală a costului inițial (S_i) plus valoarea totală a intrărilor (V_i) și cantitatea existentă în stocul inițial (Q_s) plus cantitățile intrate (q_i).

$$CMP = \frac{S_i + V_i}{Q_s + \sum q_i}$$

Metoda CMP poate fi aplicată în două variante:

- actualizarea costului unitar mediu ponderat după fiecare intrare;
- actualizarea periodică a costului unitar mediu ponderat, fie lunar, fie la alte perioade care, în principiu, să nu depășească durata medie de stocare.

Exemplificăm modul de calcul al costului mediu ponderat folosind următoarele date:

Tabelul nr. 1

Data	Natura operației	Cantitatea	Prețul unitar	Valoarea
01.01	Stoc inițial	1.000	10	10.000
02.03	Ieșiri	-200	X	X
04.08	Ieșiri	-100	X	X
04.09	Intrări	1.000	15	15.000
05.10	Ieșiri	-1.100	X	X
07.10	Ieșiri	-300	X	X
08.11	Intrări	2.000	20	40.000
10.12	Ieșiri	-1.300	X	X
14.12	Stoc final	1.000	X	X

Notă: Varianta CMP după fiecare modificare. Datele sunt convenționale.

Ieșirile sunt evaluate cu ultimul cost mediu ponderat, obținut prin formula:

$$CMP = \frac{S_i + V_i}{Q_s + q_i}$$

S_i = stocul precedent evaluat la costul mediu ponderat precedent (vechiul preț mediu).

Prin aplicarea acestei variante se obțin următoarele valori de ieșire:

Tabelul nr. 2

Mișcări				Stoc		
Data	Cantitate	Preț CMP	Valoare	Cantitate	Preț CMP	Valoare
01.04	-	-	-	1.000	10	10.000
02.03	-200	10	-2.000	800	10	8.000
04.08	-100	10	-1.000	700	10	7.000
04.09	+1.000	15	+15.000	1.700	12,9412	22.000
05.10	-1.100	12,9412	-14.235,32	600	12,9412	7.764,680
07.10	-300	12,9412	-3.882,360	300	12,9412	3.882,360
08.11	+2.000	20	+40.000	2.300	19,0793	43.882,36
10.12	-1.300	19,0793	-24.800,09	1.000	19,0793	19.079,27

Datele sunt convenționale.

Varianta actualizării CMP în funcție de durata medie de stocare. Se determină durata unei rotații:

$$Dr = \frac{q_i}{Q_s}$$

unde:

Dr = durata unei rotații;

Q_i = cantități intrare;

Q_s = stocul mediu.

Costul mediu ponderat al aprovizionărilor este:

$$CMP = \frac{15.000 + 40.000}{1.000 + 2.000} = \frac{55.000}{3.000} = 18,33333 \text{ lei}$$

Stocul final este evaluat la 18.333.333 lei (1.000 × 18,33333 lei).

Această valoare este diferită de cea rezultată din varianta anterioară, fiind mai mică.

Prin varianta actualizării periodice a CMP, în condițiile creșterii prețurilor, prin inflație, prețul de evaluare a stocului final este mai mic decât ultimul preț de aprovizionare, astfel că valoarea ieșirilor va fi mai mare decât în prima variantă, influențând corespunzător cheltuielile de exploatare și rezultatele financiare.

Metoda prima intrare – prima ieșire (FIFO)

Potrivit acestei metode, bunurile ieșite din gestiune se evaluează la costul de achiziție al primului lot intrat, respectiv al articolului care este mai vechi în stoc. Pe măsura epuizării lotului, stocurile ieșite din gestiune sunt evaluate la costul de achiziție al lotului următor, în ordine cronologică.

Luând ca exemplu datele din tabelul următor, prin aplicarea metodei FIFO rezultă următoarea evaluare a ieșirilor și stocurilor.

Tabelul nr. 3

Mișcări				Stoc		
Data	Cantitate	Preț	Valoare	Cantitate	Preț	Valoare
01.02	-	-	-	1.000	10	10.000
02.03	-200	10	-20.000	800	10	8.000
04.08	-100	10	-1.000	700	10	7.000
04.09	+1.000	15	+15.000	700	10	7.000
				1.000	15	15.000
05.10	-					
	1.100	10	-7.000	600	15	9.000
	-700	15	-6.000			
	-400					
07.10	-300	15	-4.500	300	15	4.500
08.11	+2.000	20	+40.000	300	15	4.500
				2.000	20	40.000
10.12	-	15	-4.500			
	1.300	20	-			
	300		20.000	1.000	20	20.000
	-					
	1.000					

Datele sunt convenționale.

Prin această metodă ieșirile se estimează la valoarea de intrare, în ordinea intrării loturilor în gestiune.

Metoda ultima intrare – prima ieșire (LIFO)

Ieșirile sunt evaluate la costul ultimului lot intrat, respectiv al articolului care este cel mai recent.

După epuizarea ultimului lot, cantitățile ieșite vor fi evaluate la costul lotului anterior.

Tabelul nr. 4

Mișcări				Stoc		
Data	Cantitate	Preț	Valoare	Cantitate	Preț	Valoare
01.01	-	-	-	1.000	10	10.000
02.03	-200	10	-20.000	800	10	8.000
02.03	-200	10	-2.000	800	10	8.000
04.08	-100	10	-1.000	700	10	7.000
04.09	+1.000	15	+15.000	1.700	-	-
	-	-	-	700	10	7.000
	-	-	-	1.000	15	15.000
05.10	-1.100	-	-	-	-	-
	-1.100	15	-15.000	-	-	-
	-100	10	-1.000	600	10	6.000
07.10	-300	10	-3.000	300	10	3.000
08.11	+2.000	20	20.000	2300	-	-
				300	10	3.000
				2.000	20	40.000
10.12	1.300	20	-	1.000	-	-
			26.000	300	10	3.000
				700	20	14.000

Datele sunt convenționale

Din analiza comparativă a acestor metode se poate observa

Tabelul nr. 5

Costuri	Metoda		
Costul bunurilor din stoc la 01.01	10.000	10.000	10.000
Costul bunurilor achiziționate	+55.000	+55.000	+55.000
Costul bunurilor ieșite	-45.920,07	-45.000	-48.000
Costul bunurilor din stoc 31.12	19.079,27	20.000	17.000

Metodele FIFO și LIFO dau rezultate extreme, prima evaluând stocul final la ultimul cost de achiziție – mai mare – face ca ieșirile să aibă o valoare mai mică față de valoarea determinată în metoda LIFO. Prin metoda CMP, calculată după fiecare operațiune, evaluările se situează ca mărime, între valorile date de celelalte două metode, în timp ce, prin calcularea costului mediu ponderat la sfârșitul lunii se va obține un rezultat extrem (maximizează valoarea ieșirilor).

Într-o perioadă caracterizată prin creșterea prețurilor, varianta LIFO este cea care realizează o mai bună corespondență între veniturile și costurile cele mai recente; în schimb, varianta FIFO asociază veniturile obținute costurilor cu cea mai mare vechime. În România, varianta LIFO este admisă ca metodă contabilă dar, cum regulile de determinare a rezultatului fiscal restrâng utilizarea ei de către contribuabili, aplicarea acestei metode nu este frecventă. Problemele ridicate de utilizarea metodei LIFO conduce la: subevaluarea stocurilor în bilanț; descreșterea volumului fizic real al stocurilor finale; nivelul ridicat al costurilor antrenate de introducerea și operarea sistemului (metodei).

Metoda costului standard

Întreprinderile, în cadrul contabilității interne de gestiune, pot să determine costuri și prețuri prestabilite pentru a evalua stocurile, folosind costurile (prețurile) standard. Practic, aceste costuri pot fi costuri antecalulate sau costuri medii dintr-o perioadă anterioară.

În cazul folosirii acestei metode de evaluare, bunurilor li se stabilesc, anticipat, costurile fixe de înregistrare cu ajutorul cărora se evaluează și înregistrează intrările și ieșirile. Diferențele dintre costul de înregistrare (standard) și costurile efective de achiziție sau de producție se evidențiază în costuri distincte. Pentru exemplificare, se consideră marfa „X”, în luna martie, când stocurile au fost evaluate astfel:

- 1 martie: Si 3.000 kg la cost de achiziție 10 lei/kg.
- 5 martie: intrare 5.000 kg la cost de achiziție 10,5 lei/kg.
- 9 martie: vânzare 4.000 kg.
- 14 martie: intrare 6.000 kg la cost de achiziție 11 lei/kg.

- 20 martie: vânzare 3.500 kg;
- 28 martie: vânzare 4.500 kg;
- 31 martie Sf. 2.000 kg.

Dacă pentru marfa „X” prețul fix este de 10 lei/kg, fișa costului se prezintă astfel:

Fișa de stoc – Marfa: X, pe luna martie a.c.:

Tabelul nr. 6

Intrări					Ieșiri			Stoc		
Data	Operația	Q	P	V	Q	P	V	Q	P	V
01.03	Si	-	-	-	-	-	-	3.000	10	30.000
05.03	Intrare	5.000	10	50.000	-	-	-	8.000		

Între costurile de achiziție și costul standard au fost înregistrate diferențe care au fost evidențiate distinct. Aceste diferențe se repartizează la sfârșitul lunii asupra valorii bunurilor ieșite și asupra stocului existent, cu ajutorul coeficientului de repartizare al diferențelor de preț. Cota-parte din diferențele de preț aferente ieșirilor se va calcula prin înmulțirea valorii bunurilor ieșite cu coeficientul calculat. Diferențele nerepartizate ieșirilor corespund stocurilor existente la sfârșitul lunii. Dacă o întreprindere fabrică un număr mai mic de produse (de valoare mare) și se poate ști cu certitudine în ce produs a fost înglobat fiecare element din stoc, se poate adopta metoda identificării specifice.

Fiscalitatea și rentabilitatea sunt principalii factori care condiționează adoptarea unei metode sau a alteia, deoarece evaluarea cantității de stocuri la sfârșitul perioadei este cheia care conduce la supra sau subevaluarea profitului.

Concluzii

Sistemul ERP este o metodă utilizată în planificarea resurselor în vederea desfășurării unei activități rentabile. De aceea concluzia care se desprinde este aceea că metodele utilizate trebuie să fie supuse în primul rând unei analize atente, așa încât să se identifice toate aspectele care pot duce la obținerea unei rentabilități superioare. Indicatorii calculați pe seama acestor modalități de asigurare a stocurilor necesare producției sunt foarte importante în contextul tehnologiilor de flux, întrucât la momentul fiecărei perioade stocurile trebuie să fie suficiente înțelegând prin aceasta nici prea mari, nici prea reduse, ținând cont de procesul tehnologic utilizat de societatea comercială care adoptă acest sistem de planificare a resurselor utilizând sistemul Enterprise Resorts Planning. Acest concept este utilizat pe scară largă și își face loc și în economia românească.

Bibliografie selectivă

1. Ambos, T.C., Andersson, U., Birkinshaw, J.M. (2010). What are the consequences of initiative-taking in multinational subsidiaries?. *Journal of International Business Studies*, 41 (7), 1099 – 1118
2. Anghel, I. (coordonator) (2016). *Analiza și evaluare economico-financiară. Studii de caz*, Editura ASE, București
3. Anghel, M.G. (2015). *Contabilitate publică. Teorie și monografii contabile. Note de curs*, Editura Artifex, București
4. Anghelache, C., Anghel, M.G. (2019). *Statistică economică generală*, ediția a doua, revizuită și adăugită, Editura Economică, București,
5. Anghelache, C., Anghelache, G.V., Gheorghe, M., Marinescu, R.T., Bichir, V. (2011). *Accounts of Institutional Units*, International Symposium „Economic – financial crisis and urgency of reform”, Editura Artifex, pp. 122-136
6. Calota, T.O. (2015). *Contabilitate. De la teorie la practică. Metodă și modelare*, Editura Universitară, București
7. Coman, F. (2009). *Contabilitate financiară și fiscalitate*, Editura Economică, București
8. Conforto, E.C., Amaral, D.C. (2010). Evaluating an agile method for planning and controlling innovative projects. *Project Management Journal*, 41 (2), 73-80
9. Feleagă, N., Feleagă, L. (2012). *Contabilitate financiară. O abordare europeană și internațională, ediția a doua. Volumul 1 - Contabilitate financiară fundamentală*, Editura Economică, București
10. Manolopoulos, D. (2018). Entrepreneurship and Multinational Subsidiaries' Performance in an Era of Financial Crisis and Economic Uncertainty. *Journal of East-West Business*, 1-18
11. Spătaru, L. (2011). *Analiza economico-financiară, instrument al managementului întreprinderilor*, ediția a doua, Editura Economică, București
12. Turner, R, Ledwith, A., Kelly, J. (2010). Project management in small to medium-sized enterprises: Matching processes to the nature of the firm. *International Journal of Project Management*, 28 (8), 744-755